13/08/2020

Αφιέρωμα στην Παναγιά μας Δέσποινα: Στη Μητέρα όλου του κόσμου

/ Ορθόδοξες Προβολές

«...Απόστολοι εκ περάτων, συναθροισθέντες ενθάδε Γεθσημανή τω χωρίω κηδεύσατέ μου το σώμα, Και Συ, Υιέ και Θεέ μου, παράλαβέ μου το πνεύμα...»,

Γράφει ο καθηγητής Χρήστος Γερ. Σιάσος

Όλοι αυτές τις ημέρες θα τρέξουμε από εκκλησιά σε εκκλησιά, από Μοναστήρι σε Εξωκλήσι για να ανάψουμε το κεράκι μας. Ανάμεσα στην ελπίδα και την απόγνωση, όλοι μας θα αναζητήσουμε και φέτος διέξοδο και παρηγοριά μπροστά στο προσκυνητάρι της Παναγιάς μας, κάνοντας την προσευχή μας και να την παρακαλέσουμε για ότι το καλύτερο, για την Πατρίδα μας, την όμορφη Ελλάδα μας, τις οικογένειά μας, τα παιδιά μας, τον κόσμο όλον.

Ο Αύγουστος, είναι ο ευλογημένος μήνας για τον Ελληνισμό, είναι το «Πάσχα του Καλοκαιριού». Ο ευλογημένος μήνας της Παναγιάς μας, που
καθημερινά μας δείχνει, αγάπη, στοργή, καλοσύνη, παρηγοριά, παντοδυναμία, σοφία, μας ανακουφίζει από κάθε πόνο και θλίψη. Κοντά Της βρίσκουμε πάντα φως και ελπίδα. Παναγία, μια λέξη ευλογία, ηρεμία, χαρά, ειρήνη, όνειρο. Από τις αρχές

του μήνα Αυγούστου και όλο το δεκαπενταύγουστο αρχίζει η προετοιμασία των πιστών για την μεγαλύτερη γιορτή της Χριστιανοσύνης, την Κοίμηση της Θεοτόκου.

Όλοι οι Χριστιανοί τις ημέρες αυτές κατακλύζουν τα αμέτρητα προσκυνήματά της, σε όλη την Ελλάδα και το Εξωτερικό, όπου λιτανεύονται οι θαυματουργές εικόνες Της. Στην Παναγία Σουμελά στη Βέροια, στην Παναγία της Τήνου, στην Εκατονταπυλιανή της Πάρου, στην Παναγία της Κεφαλονιάς, όπου στον χώρο της εκκλησίας την ημέρα της γιορτής Της, εμφανίζονται τα «φιδάκια της Παναγίας».

Η Παναγία μας, το Ιερότερο από τα πρόσωπα της Ορθοδοξίας μας, δεν έχει μόνο θρησκευτική- λατρευτική σημασία για τους Έλληνες αλλά και Εθνική, αφού πολλές φορές το πρόσωπό Της έχει συνδεθεί με τους απελευθερωτικούς Αγώνες της Πατρίδας μας.

Ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, μας λέει ότι, Μαρία σημαίνει Κυρία, σημαίνει και Βασίλισσα. Είναι η κυρία Θεοτόκος. Κυρία, γιατί κυριάρχησεπάνω στο κακό. Κυρία, γιατί είναι η Μητέρα του Κυρίου. Κυρία, γιατί εμείςοι ταπεινοί δούλοι προσπίπτουμε με πόνο και ελπίδα και ζητάμε τημεσιτεία Της. Είναι και Βασίλισσα η Παναγία μας, μας λέει ο Άγιός μας,γιατί, στο κεφάλι της έχει το στεφάνι της Αγιότητας. Στα χέρια Της κρατάειτο σκήπτρο της αγάπης και οι θρόνοι Της είναι δύο. Ο ένας στα δεξιά του
Θεού, «Παρέστη η Βασίλισσα εκ δεξιών σου» και ο άλλος στ' αριστερά του ανθρώπου, δηλαδή, ο Θρόνος της καρδιάς μας.

Ακόμα οι γραφές των Αγίων Πατέρων μας λένε: «Το πανσεβάσμιο καικεχαριτωμένο όνομα της Μαρίας προσφυέστατα και αρμοδιότατα εδόθηεις την αειπάρθενον Θεοτόκο κατά πρόγνωση και βουλή Θεού, παρά τουοποίου ήταν ορισμένη να γίνει Μητέρα Αυτού. Το όνομα Μαρία σημαίνει:Παντοδυναμία, τουτέστιν εκείνη η οποία ένωσε τα δύο άκρα αντικείμενα Θεό και άνθρωπο. Ακόμη σημαίνει Σοφία, η οποία βρήκε τον τρόπο για να ενώσει δύο φύσεις σε μια υπόσταση, χωρίς να συγχύσει τα ιδιώματα των φύσεων. Και τρίτον σημαίνει Αγαθότητα, δηλαδή χάρις, η οποία θεοποίησε την ανθρώπινη φύση και ανεβίβασε αυτή υπεράνω των Ουρανίων Δυνάμεων.

Αυτά τα τρία επίθετα περιέχει το όνομα Μαρία. Δόθηκε διότι «έμελλε να υπηρετήσει το μυστήριο της ενσάρκωσης του Κυρίου...». Επίσης, οι Πατέρες της Γ΄ Οικουμενικής Συνόδου ονομάζουν την Παρθένο Μαρία και Θεοτόκο.

Την Παναγιά μας, πρόσφεραν στο Ναό οι γονείς της, Ιωακείμ και Άννα,όταν ήταν τριών χρόνων. Στο Ναό έμεινε δώδεκα χρόνια και σε ηλικίαδεκαπέντε

χρόνωνμνηστεύθηκε τον Ιωσήφ. Ο Αρχάγγελος Γαβριήλ την αποκάλεσε Κεχαριτωμένη, φέρνοντάς Της το χαρμόσυνο μήνυμα τηςγέννησης του Ιησού σε ηλικία δεκαέξιχρόνων. Μετά την ανάληψη του Κυρίου έζησε άλλα δέκα χρόνια και σε ηλικία πενήντα εννέα χρόνων, «μετέστη προς την ζωήν, Μήτηρ υπάρχουσα της ζωής».

Η λατρεία και η αγάπη των πιστών, Κληρικών και λαϊκών, ανώνυμων και επώνυμων, φαίνεται και από τα πολυάριθμα προσωνύμια που έχει δώσειστην Παναγιά μας, σε Ιερούς Ναούς και Ιερές Μονές, στις Άγιες καιθαυματουργές Εικόνες Της, όπου και αν βρέθηκαν αυτές, όπως:

Μεγαλόχαρη, Εκατονταπυλιανή, Φανερωμένη, Κοσμοσωτήρα,

Χοζοβιώτισσα, Εικοσιφοίνισσα, Βρεφοκρατούσα, Ελεούσα, Θαλασσινή,Γιάτρισσα, Μυρτιδιώτισσα, Οφιούσα, Αγιασώτισσα, τριχερούσα,

Κρημνιώτισσα, Καμαριώτισσα, Πορταΐτισσα, Γαλακτοτροφούσα,

Ελευθερώτρια, Γλυκοφιλούσα, Μεγαλομάτα, Δεξιοκρατούσα,

Αθηνιώτισσα, Μεγαλοσπηλαιώτισσα, Πουρσιώτισσα, Λιγοβιτσιάνα,

Αμπελακιώτισσα, Καμινιώτισσα, Βλαχερνίτισσα, Ολυμπιώτισσα,

Σουμελιώτισσα, Πλατανιώτισσα, Παμμακάριστος, Πελεκητή, Κρεμαστή,

Μαρμαριώτισσα, Υγεία, Παραμυθία, Παρηγορήτρα, Μυροβλύτισσα,

Αμόλυντος, Υψηλοτέρα, Κεχαριτωμένη, Ελεημονήτρια, Αγία Σκέπη,

Αγιάσσου, Ελπιδοφόρα, Ευαγγελίστρα, Εύσπλαχνος, Μυροβλύτισσα,

Ζωηφόρος, Ζωοδότρα, Νεροφορούσα, Ηγουμένη, Νυμφοτόκος,

ΑξιονΕστί, Ηλιοτόκος, Ξηροκαμπίτισσα, Αρβανίτισσα, Θεόκλητη, Ολυμπιώτισσα,

Αρχαγγελιώτισσα, Ομονοούσα, Θεοσκέπαστη, Αυγουστιανή , Θρηνούσα,

Παρηγορήτρα, Βλαχέρνα, Καλαμιώτισσα, Πρέσβειρα,

Βρεφοκρατούσα, Καταφυγή, Γερόντισσα, Κλεισούρας, Σπηλιώτισσα,

Γραφιώτισσα, Τρυφερούσα,

Γρηγορούσα, Δακρυρροούσα, Δαμάστα, Φαρμακολύτρα, Διακονούσα,

Χιλιονοματούσα, Χρυσοβαλάντη, Χρυσοκαστριώτισσα, Χρυσοπηγή,

Εκκλησιάρχουσα, Ψυχοσώτρια, Υπερευλογημένη, Παναμώμητος,

Άχραντος, Αμόλυντος, Λεσινιώτισσα, Νιαμονίτισσα, Υψενή, Τσαμπίκα,

Αργοκοιλιώτισσα, Εικονίστρια, Ακαθή, Γαλατιανή, Αρεθιώτισσας,

Βουλκανιώτισσα, Αρμενιώτισσα, Δομιανίτισσας και δεκάδες άλλα

ξεπερνώντας τα επτά χιλιάδες προσωνύμια.

Ο Χριστός αποφάσισε να καλέσει κοντά Του τη Μητέρα Του. Τρεις ημέρες όμως νωρίτερα της γνωστοποίησε με τον Αρχάγγελο Γαβριήλ τηναπό τη γη μετάστασή Της. Η Παναγία μας με τον πόθο της μετάστασή Της προς τον γιό Της, πήγε στο Όρος των Ελαιών για να προσευχηθεί. Μετά από την προσευχή, επιστρέφει στο σπίτι Της και αμέσως συγκλονίζεται ολόκληρη.

Στην ένδοξη Κοίμηση Της, ήταν παρόντες όλοι οι «αυτόπται του Λόγου και υπηρέται», δηλαδή όλοι οι Απόστολοι – μαθητές και οι Άγιοι Ιεράρχες, ο Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης και ο Διδάσκαλος του Άγιος Ιερόθεος, μετέπειτα Επίσκοπος Αθηνών. Γι’ αυτό με τρόπο θαυμαστό μαζεύτηκαν όλοι από τα πέρατα της οικουμένης, για να προπέμψουν το Θεοδόχο σώμα Της. «Θεία δυνάμει περαιωθέντες την Σιών κατελάμβανον και προς ουρανόν επειγομένην, προέπεμπον την Ανωτέραν των Χερουβίμ».

Η Παναγία τους χαιρέτισε όλους και προσεύχεται για την προστασία του κόσμου. Ο Πέτρος αρχίζει τους εξόδιους ύμνους. Οι άλλοι προπορεύονται με λαμπάδες και υμνωδίες, οδηγώντας το Θεοδόχο σώμα Της προς τον τάφο.

Την Ανάσταση και την Ανάληψη του σώματός Της, βεβαιώνουν πολλοί Θεοφόροι Πατέρες της Εκκλησίας μας, όπως ο Άγιος Ανδρέας ο Κρήτης, ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός, ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, ο Άγιος Μάρκος ο Εφέσου, ο Άγιος Θεόδωρος ο Στουδίτης και άλλοι πολλοί.

Η Εκκλησία μας, αυτές τις ημέρες, τιμά το τέλος της επίγειας ζωής της Θεοτόκου, την κοίμησή Της. Η Μητέρα όλων των Μητέρων βρίσκεταιξαπλωμένη στο νεκροκρέβατο. Οι Άγιοι Απόστολοι είναι όλοι εκεί, στο κέντρο βρίσκεται ο Χριστός μας ο οποίος κρατά στα χέρια Του τη Μητέρα Του, ζωντανή και αιώνια ενωμένη μαζί Του. «...Απόστολοι εκ περάτων, συναθροισθέντες ενθάδε Γεθσημανή τω χωρίω κηδεύσατέ μου το σώμα, Και Συ, Υιέ και Θεέ μου, παράλαβέ μου το πνεύμα...», ψάλλουμε όλες τις ημέρες αυτές στην εκκλησία μας.

Από τους πρώτους μεταχριστιανικούς χρόνους η Εκκλησία μας αποδέχθηκε το γεγονός ότι η Παναγία μας κοιμήθηκε στα Ιεροσόλυμα και τάφηκε στην πόλη Γεσθημανή. Ο Ναός της Κοιμήσεως είναι λαξεμένος σε βράχο και έχει τριάντα μέτρα μήκος και οκτώ μέτρα πλάτος, είναι γνωστός ως Πάνσεπτο – σπουδαιότατο προσκύνημα – Θεομητορικό μνήμα της Γεσθημανής. Χτίστηκε από την Αγία Ελένη το 326 μ.Χ. προς τιμή της Θεοτόκου και βρίσκεται σαράντα οκτώ σκαλιά κάτω από την επιφάνεια της γης. Στο Ναό Δεσπόζουν, το Πανάγιο Θεομητορικό μνήμα και η Θαυματουργή εικόνα της Παναγίας, της Ιεροσολημήτισσας. Στη μέση περίπου των σκαλοπατιών βρίσκονται οι τάφοι των Αγίων Θεοπατόρων Ιωεκείμ και Άννης και στην απέναντι πλευρά των, ο τάφος του Ιωσήφ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ

Στην Αγία Σοφία, στη Κωνσταντινούπολη, ελάχιστα ψηφιδωτά σώζονται. Σε άριστη κατάσταση βλέπουμε την Κοίμηση της Θεοτόκου πάνω από την κεντρική πύλη προς τον εσωνάρθηκα. Εδώ βλέπουμε την «κεκοιμημένη» Θεοτόκο και τον Υιό Της να κρατά στα χέρια Του σαν βρέφος την Ψυχή Της.

Κάθε Ιερός Ναός της Παναγιάς μας φέρει και μια ξεχωριστή ονομασία Της.

Σε κάθε γωνιά της Ελλάδας, πλήθος πιστών προσέρχεται στις εκκλησίες για να ακολουθήσει την περιφορά της εικόνας της Μεγαλόχαρης. Αυτή είναι και η πιο γνωστή ονομασία της Παναγιάς μας αλλά και Φανερωμένη, χάρη στις εικόνες οι οποίες φανερώθηκαν στους πιστούς στα χρόνια της Τουρκοκρατίας αλλά και στις μέρες μας, σε θάλασσες, βράχους, δένδρα και σε σπηλιές.

Ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός λέει: « Να έχετε ευλάβειαν εις όλους τους Αγίους της Εκκλησίας μας, ναι, μα περισσότερον να έχετε χίλιες φορές εις την Δέσποινά μας την Θεοτόκον Μαρίαν, διότι όλοι οι Άγιοι είναι δούλοι του Χριστού, αλλά η Δέσποινά μας, Θεοτόκος, είναι κυρά και βασίλισσα του ουρανού και της γης και

πάσης νοητής και αισθητής κτίσεως, να παρακαλεί δια τας αμαρτίας μας. Επήρεν, ο Θεός, την Θεοτόκον και την έκαμε βασίλισσαν και ετίμησε το γένος μας. Διά τούτο πρέπει και ημείς, αδελφοί μου, να τιμώμεν την Δέσποινά μας την Θεοτόκον με νηστείες, προσευχές, ελεημοσύνες και με καλά έργα».

Η εικόνα της Παναγίας της Τήνου, βρέθηκε στις 30 Ιανουαρίου του 1823, με την υπόδειξη της Παναγίας στη μοναχή Πελαγία, στην Ιστορική Μονή
της «Κυράς των Αγγέλων», στο Κεχροβούνι. Με Βασιλικό Διάταγμα του 1836, καθιερώθηκε ο εορτασμός της Παναγίας στην Τήνο να είναι οκταήμερος. Στις 23 Αυγούστου, μέσα σε ατμόσφαιρα συγκίνησης, κατάνυξης και σεβασμού, ψάλλονται ύμνοι και εγκώμια, μπροστά στον επιτάφιο και την εικόνα Της.

Παράλληλα με τον εορτασμό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, οι Έλληνες τιμούν κι αυτούς που χάθηκαν, όταν οι Ιταλοί τορπίλισαν και βούλιαξαν το «Έλλη», μέσα στο λιμάνι του νησιού. Ήταν 15 Αυγούστου 1940 ώρα 08.25 λίγο πριν από την λιτάνευση της Ιερής εικόνας.

Το υποβρύχιο Delfino με κυβερνήτη τον Aicardi έριξε την τορπίλη του θανάτου στο «Έλλη» και βύθισε όλο τον Ελληνισμό σε πένθος. Ήταν η μεγαλύτερη πρόκληση των Ιταλών εναντίον της Ελλάδος.

Η Παναγία Σουμελά, είναι το σύμβολο του Πόντου, της ποντιακής πίστης. Η ονομασία της θαυματουργής εικόνας ήταν Αθηνιώτισσα. Την εικόνα της Παναγίας Σουμελά, σύμφωνα με την παράδοση, αγιογράφησε ο Ευαγγελιστής Λουκάς.

Μετά τον θάνατό του τη μετέφερε στην Αθήνα ο μαθητής του Ευαγγελιστή Λουκά Ανανίας και την τοποθέτησε στο Ναό της Θεοτόκου.

Στο τέλος του 4ου αιώνα, σύμφωνα πάλι με την παράδοση, η Παναγία η Αθηνιώτισσα εμφανίστηκε ως όραμα στους μοναχούς, Σωφρόνιο και Βαρνάβα.

Οι μοναχοί είδαν την εικόνα να σηκώνεται από το προσκυνητάρι και να πετάει προς τα ουράνια και άκουσαν τη φωνή της να λέει: «Πηγαίνω στηνΑνατολή…». Οι μοναχοί ακολούθησαν την εικόνα που πήγε και στάθηκε στο όρος Μελά στον Πόντο. Στο σημείο αυτό οι κάτοικοι έκτισαν Ιερό Ναόστην Παναγία όπου έλαβε το όνομα, Σουμελά. Τα τελευταία χρόνια ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος τελεί Θεία Λειτουργία στην Παναγία Σουμελά στη Τραπεζούντα.

Μετά την Μικρασιατική καταστροφή, 1922, μοναχοί έθαψαν την εικόνα και τα κειμήλια. Το 1931 την Εικόνα την φέρνουν πάλι στην Αθήνα και οΣύλλογος «Παναγία Σουμελά» από την Θεσσαλονίκη προχώρησε και πρότεινε μαζί με άλλες οργανώσεις και φορείς Ποντίων να κτιστεί Ιερός Ναός της Παναγίας στη θέση

Καστανιά στις πλαγιές του Βερμίου της Βέροιας. Έτσι έχουμε την Παναγία Σουμελά.

Η Παναγία της Εκατονταπυλιανής, βρίσκεται στην Παροικία της Πάρου, λέγεται ότι η Αγία Ελένη πήγαινε να βρει τον Τίμιο Σταυρό στην Παλαιστίνη πέρασε από ένα Ναό της Πάρου και στην προσευχή της έταξε στην Παναγία ότι αν βρει τον Σταυρό στη θέση αυτή θα χτίσει Ιερό Ναό. Η προσευχή της εισακούστηκε και μαζί με τον γιό της Άγιο Κωνσταντίνο, αυτοκράτορα του Βυζαντίου, ανήγειρε μεγαλοπρεπέστατο Ναό της Παναγίας της Εκατονταπυλιανής. Ο Ναός έχει ενενήντα εννέα πόρτες
φανερές και μία κλειστή που θα ανοίξει όταν οι Έλληνες πάρουν την Πόλη και την Αγιά Σοφιά, όπως λέει και η παράδοση.

Η Παναγία στο Μικρόκαστρο Κοζάνης. Στο Δήμο Βοΐου- Κοζάνης κάθε χρόνο χιλιάδες πιστοί πηγαίνουν στο μοναστήρι της Παναγιάς στη θέση Μικρόκαστρο για να προσκυνήσουν την εικόνα Της που χρονολογείται από το 1603.

Η Παναγία Χοζοβιώτισσα της Αμοργού, που είναι χτισμένη από τον Βυζαντινό Αυτοκράτορα Αλέξιο Α΄ Κομνηνό το 1088 μ.Χ. πάνω σε γκρεμό 300 περίπου μέτρων. Η θαυματουργική εικόνα έφθασε εκεί από το μοναστήρι του Χοτζεβά της Παλαιστίνης αφού ταξίδεψε πάνω σε μια βάρκα και περιπλανήθηκε αρκετό καιρό μέσα στη θάλασσα.

Η Παναγία «Οφιούσα» της Κεφαλονιάς, κοντά στο χωριό Μαρκόπουλο της Κεφαλονιάς βρίσκεται ο ναός της Κοιμήσεως της Θεοτόκου και κάθε χρόνο στη γιορτή Της εμφανίζονται τα λεγόμενα «φίδια της Παναγιάς».

Η παράδοση λέει ότι οι καλόγριες που ήταν στο μοναστήρι για να μην πέσουν θύματα των πειρατών παρακάλεσαν την Παναγία να τις μεταμορφώσει σε φίδια ή πουλιά και η Παναγία έκανε το θαύμα της. Κάθε χρόνο εμφανίζονται πολλά φίδια χωρίς να ενοχλούν τους πιστούς που πάνε να προσκυνήσουν την εικόνα Της.

Η Παναγία Αγιασώτισσα, βρίσκεται στην Αγιάσο της Λέσβου. Η εικόνα της Παναγίας είναι έργο του Ευαγγελιστή Λουκά φτιαγμένη από κερί και μαστίχα. Κάθε χρόνο πολλοί πιστοί πηγαίνουν να προσκυνήσουν την εικόνα Της και να παρακολουθήσουν τις εορταστικές εκδηλώσεις που διοργανώνει το Χωριό.

Ο Επιτάφιος της Παναγίας στην νήσο Πάτμο. Εδώ οι μοναχοί κάθε χρόνο κάνουν την περιφορά του χρυσοποίκιλτου επιτάφιου της Παναγίας μέσα στους δρόμους του νησιού με πομπή, ενώ οι καμπάνες χτυπούν συνεχώς. Στην Πάτμο βρίσκεται η σπηλιά της Αποκάλυψης που ακουγόταν η φωνή του Θεού όταν υπαγόρευε στον Ιωάννη το κείμενο της Αποκάλυψης.

Η Παναγία Φανερωμένη στην Άνδρο, που βρίσκεται μέσα στο Κάστρο στην περιοχή του Κορθίου πάνω σε ύψωμα κοντά στο χωριό Κοχυλού. Εδώ στις 15 Αυγούστου όλοι οι πιστοί μετά από την Θεία Λειτουργία και την προσκύνηση της εικόνας στήνουν μεγάλο γλέντι.

Η ιστορία της εικόνας της Παναγιάς μας με τρία χέρια (Τριχερούσα) είναι σχετική με το βίο του Οσίου και Θεοφόρου Ιωάννου του Δαμασκηνού. Σήμερα βρίσκεται στο Άγιο Όρος, στην Ιερά Μονή Χιλιανδαρίου. Ο αυτοκράτορας του Βυζαντίου, Λέων ο Ίσαυρος, συκοφάντησε τον άρχοντα της Δαμασκού, ότι δήθεν ο Ιωάννης προσπαθούσε να τον εξοντώσει. Ο άρχοντας της Δαμασκού έδωσε διαταγή να κόψουν το δεξί χέρι του Ιωάννη για να μη μπορέσει να ξαναγράψει και να το κρεμάσουνστην πλατεία της Πόλης για να το βλέπει ο κόσμος. Έτσι και έγινε.

Το απόγευμα της ιδίας ημέρας έβαλε ο Όσιος Ιωάννης φίλους του να παρακαλέσουν τον άρχοντα να ξεκρεμάσει το κομμένο χέρι του και να του το ξαναδώσει. Ο άρχοντας έδωσε την σχετική άδεια και διέταξε να επιστρέψουν την κομμένη παλάμη στον Όσιο Ιωάννη. Το βράδυ ο Ιωάννης προσάρμοσε την κομμένη παλάμη στην θέση του ακρωτηριασμένου χεριού του, προσκύνησε την Εικόνα της Θεοτόκου και κλαίγοντας πικρά και με θερμή πίστη παρακαλούσε την Παναγία να τον θεραπεύσει, για να μπορεί να υπερασπίζεται την Ορθοδοξία κατά της αιρέσεως των Εικονομάχων.

Ενώ προσευχόταν, είδε όραμα την Θεοτόκο, η οποία του χαμογέλασε και του είπε: «Ιδού το χέρι σου κόλλησε και έγινε καλά. Να μη λυπάσαι πλέονκαι να εκπληρώσεις την υπόσχεση σου, ότι θα καταπολεμήσεις τουςεικονομάχους». Ο Όσιος Ιωάννης ξύπνησε έντρομος είδε, ότι το χέρι του ήταν όπως και πρώτα, σαν να μην είχε κοπή καθόλου. Τότε, προσκύνησε αμέσως με δάκρυα ευγνωμοσύνης στα μάτια τηνεικόνα της Παναγίας, την ευχαρίστησε για την μεγάλη της ευεργεσία και το έλεος της και κατασκεύασε σε ανάμνηση του θαύματος αυτού μία ασημένια παλάμη, την οποίαν τοποθέτησε στην Ιερή Εικόνα της Παναγίας. Από τότε η Εικόνα αυτή έλαβε την ονομασία «Τριχερούσα». Εικόνα με την Παναγία «Τριχερούσα» υπάρχει και στο Μοναστήρι του Αγίου Γεωργίου Ελληνικών.

Η Ιερά Μονή Προυσού στην Ευρυτανία, είναι αφιερωμένη στην Κοίμηση της

Υπεραγίας Θεοτόκου και πανηγυρίζει με κάθε Θρησκευτική και
Εκκλησιαστική λαμπρότητα, στις 23 Αυγούστου. Η εικόνα της Παναγίας έχει πολύ μεγάλη ιστορία, λόγω της καταγωγής της από την Προύσα της Μικράς Ασίας, αλλά και πολύ μεγάλη χάρη. Εξάλλου εικάζεται ότι είναι έργο του Αποστόλου και Ευαγγελιστού Λουκά.

Η Παναγία η Θαλασσομαχούσα στη Ζάκυνθο, βρίσκεται στην Ιερά Μονή Στροφάδων. Αρχικά ήταν στην Κωνσταντινούπολη και στα χρόνια της εικονομαχίας για να σωθεί η εικόνα της Παναγίας οι χριστιανοί την έριξαν στη θάλασσα και μετά από πολύ χρόνο και αφού πάλευε με τα αγριεμένα κύματα έφθασε στη Ζάκυνθο, έτσι έλαβε και το προσωνύμιο, «θαλασσομαχούσα». Η θαυματουργή εικόνα της Παναγίας βρέθηκε στην Ιερά Μονή όπου ο Ηγούμενος και οι πατέρες την τοποθέτησαν στο Καθολικό της Μονής.

Στο Νομό Αιτωλίας και Ακαρνανίας αυτές τις ημέρες εορτάζουν, ο Ι.Ν. Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Αιτωλικό, στο Χωριό Κουδούνι Ναυπακτίας,στα Ρέτσινα Μεσολογγίου, στα Σιτόμενα και στη Σπολάιτα Αγρινίου, στοΘύριο Βόνιτσας, στα Βουρβιανά, στην Πετρώνα, στο Περδικάκι, και στοΣταθά Βάλτου, στη Παναγούλα Ξηρομέρου, στο Άνω Κεράσοβο Μακρυνείας, στο Θέρμο, στην Αγία Σοφία, στους Αγίους Θεοδώρους και στους Ταξιάρχες Θέρμου, στη Νερομάνα, στο Περιστέρι, στον Πλατανιά Παραβόλας καθώς και οι Ιερές Μονές Λιγοβιτσίου, Βλοχού και η Παναγία Αμπελακιώτισσα στην ορεινή Ναυπακτία.

Ο Άγιός μας και Προστάτης της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας, Κοσμάς ο Αιτωλός μας λέει: «... Ευσπλαγχνίσθη ο Κύριος τογένος των ανθρώπων και ήλθε και έγινε άνθρωπος τέλειος εκ Πνεύματος Αγίου, από τα καθαρώτατα αίματα της Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας, και μας έβγαλεν από τας χείρας του διαβόλου».

Η Παναγία η Αμπελακιώτισσα, στην Ορεινή Ναυπακτία, το μοναστήρι είναι γνωστό για τη λατρευτική και θαυματουργή εικόνα της Παναγίας, τα Άγια λείψανα, το χρυσοκέντητο επιτάφιο και το λαμπρό πανηγύρι το Δεκαπενταύγουστο.

Ο Αγιογράφος της εικόνας αυτής μας δείχνει ότι η Παναγία μας είναι το κέντρο όλης της δημιουργίας του Θεού. Κρατά στην αγκαλιά της, τηνΕλλάδα, την Ελλάδα που σήμερα αγωνιά για το μέλλον της, για το μέλλον των παιδιών της και ζητά την προστασία Της.

Την πάσαν ελπίδαν μου – εις σε ανατίθημι, – Μήτερ του Θεού, φύλαξόν με – υπό την σκέπην σου.